

16 de novembre de 2017

La Fundació Mies van der Rohe inaugura la intervenció «mies missing materiality» d'Anna & Eugeni Bach

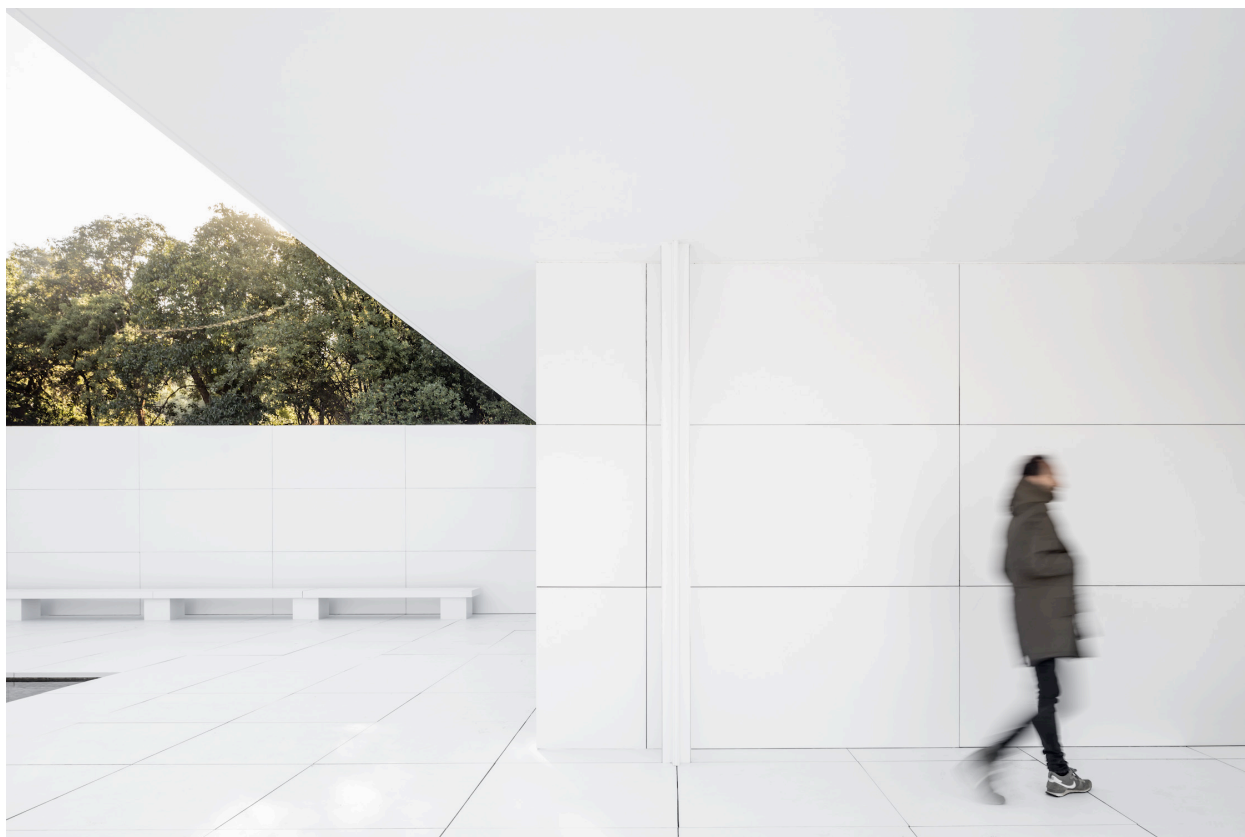

Foto: Adrià Goula

- La intervenció artística converteix el Pavelló Mies van der Rohe en una maqueta a mida real, vestint-lo amb un únic material blanc uniforme;
- Després d'un procés de transformació que es va iniciar el 8 de novembre, la intervenció s'ha inaugurat avui amb el Pavelló ja completament blanc.
- A més, s'ha celebrat una taula rodona oberta amb els autors Anna & Eugeni Bach juntament amb els arquitectes María Langarita i Carlos Quintáns a partir de les reflexions de l'arquitecte i acadèmic Juhani Pallasmaa;
- El 27 de novembre es clourà la intervenció amb una performance de desmuntatge;

La Fundació Mies van der Rohe convida periòdicament a artistes i arquitectes a provocar noves mirades i reflexions mitjançant les seves intervencions al Pavelló, potenciant-lo com a espai d'inspiració i experimentació per a la creació artística i arquitectònica més innovadora. Després de SANAA, Jeff Wall, Ai Wei Wei, Enric Miralles, Andrés Jaque o Antoni Muntadas entre d'altres, aquest any els arquitectes Anna & Eugeni Bach han estat els encarregats de transformar el Pavelló Mies van der Rohe amb el seu projecte "mies missing materiality".

La proposta converteix el Pavelló en una maqueta, amb totes les seves superfícies limitades a un únic material blanc que evidencia el paper representatiu de l'obra; tant el de l'original, com el de la reconstrucció. El Pavelló es convertirà, a partir d'avui i durant onze dies, en la maqueta a escala 1:1 del pavelló temporal més longeu de l'arquitectura moderna.

El reconegut arquitecte i acadèmic **Juhanni Pallasmaa** ha definit la intervenció com *"una proposta extraordinària que generarà moltes converses: un projecte excepcional i ric en associacions, records, referències i referències creuades."*

El dia **8 de novembre el Pavelló va començar a perdre la seva materialitat** i a poc a poc s'ha anat convertint en una maqueta a través d'un procés de muntatge en el què s'han col·locat vinils blancs. Des d'una plataforma situada a l'esplanada del Pavelló, els visitants han pogut ser espectadors del procés de transformació que ha culminat avui, **16 de novembre, quan ha aparegut tot completament blanc.**

La inauguració ha tingut lloc aquest matí, precedida de la celebració d'una **taula rodona** entre els arquitectes autors de la intervenció, Anna i Eugeni Bach, junt amb María Langarita (guardonada com *Arquitecte Emergent* del Premi d'Arquitectura contemporània de la UE – Premi Mies van der Rohe 2013), i Carlos Quintáns (Lleó d'or a La Biennale di Venezia 2016), en la que els participants han debatut sobre la importància de la materialitat davant d'un públic format per més de cent assistents.

En paraules d'Ivan Blasi, comissari de premis i programes de la Fundació Mies van der Rohe "és una oportunitat única a la vida de veure el Pavelló en un altre estat i pensar sobre el paper que juguen els materials. El Pavelló no pot ser un objecte inert, la seva reconstrucció portava implícita la seva contínua transformació."

Anna Ramos, directora de la Fundació Mies van der Rohe ha afirmat que "les intervencions artístiques aporten l'estímul de la reflexió crítica i la generació de relectures del Pavelló, potenciant-lo com a espai d'inspiració i experimentació per a la creació artística i arquitectònica més innovadora."

El **dia 27 de novembre es clourà la intervenció amb la retirada dels vinils blancs** que durant uns dies han cobert el Pavelló Mies van der Rohe. A través d'aquest acte, el Pavelló tornarà a la materialitat que li és pròpia.

En paraules dels autors:

"Vestir el Pavelló Mies van der Rohe per despullar-lo de tota materialitat.

Amb aquesta senzilla acció, el Pavelló es converteix en una maqueta a escala 1: 1, una representació d'ell mateix que obre la porta a múltiples interpretacions sobre aspectes com el valor de l'original, el paper de la superfície blanca com a imatge de la modernitat, o la importància de la materialitat en la percepció de l'espai.

El Pavelló de Barcelona sobre el qual actuem és una reconstrucció; una rèplica tan fidedigna de l'original, que sovint costa recordar la seva veritable naturalesa. Un edifici que havia de ser temporal va quedar

immortalitzat en primera instància pel relat escrit del moviment modern, i més endavant, per la seva pròpia reconstrucció.

Convertir el Pavelló en una maqueta, amb totes les seves superfícies limitades a un únic material, tan blanc com indeterminat, posa en evidència el paper representatiu de l'edifici; tant el de l'original, com a símbol nacional, com el de la rèplica, en representació del primer. El Pavelló serà, durant un temps, la maqueta a escala 1: 1 de la rèplica del pavelló temporal més llonge de l'arquitectura moderna.

El Pavelló de Barcelona va ser entronitzat com a icona de la modernitat a l'exposició "Modern Architecture" del MoMa de Nova York de 1932. En el catàleg de l'exposició, diversos edificis d'arquitectes com el mateix Mies van der Rohe, Le Corbusier, Neutra, Wright, Oud o Gropius, entre d'altres, es presenten a través d'una selecció de fotografies i escrits crítics en què Philip Johnson i Henry-Russell Hitchcock apunten els criteris homogeneïtzadors per poder unir totes les obres sota un mateix focus. Entre aquests criteris, la superfície blanca, com a emblema d'una nova arquitectura, apareix com un dels més insistents.

Proveir el Pavelló de Barcelona d'aquesta blancor homogeneïtzadora significa dotar-lo d'una de les característiques definitòries de la historiografia moderna -que no de la modernitat- tot i que alhora, signifiqui desposseir el Pavelló de la seva materialitat, del seu caràcter únic; aquell que precisament el va erigir en icona del mateix moviment modern.

La instal·lació converteix aquesta paradoxa en vivència. Permet al visitant plantejar aquestes i més reflexions a través de la seva pròpia experiència en un Pavelló que, per uns dies, perdrà tot rastre material per, així, assumir tot el seu potencial representatiu."

Anna & Eugeni Bach

Anna & Eugeni Bach és l'equip format pels arquitectes Anna Bach (Nummi-Pusula, Finlàndia, 1973) i Eugeni Bach (Barcelona, 1974). Amb una visió àmplia del camp que ofereix l'arquitectura, els seus interessos abasten quatre activitats: la **Professional**, a través de projectes de diferents escales, tant públics com privats realitzats en l'estudi Anna & Eugeni Bach / Bach arquitectes; la **Docència**, com a professors en l'ETSAB UPC, la ETSALS URL, EINA UAB, i a través de conferències i tallers en diverses universitats europees; la **Investigació**, com a doctorands a la universitat i mitjançant projectes i instal·lacions que treballen sobre la percepció de l'espai; i la **Cultural**, sent actius en les juntes de diferents associacions que promouen els valors de l'arquitectura vers la societat, comissariat exposicions i cicles de conferències, així com coeditant la revista-fanzine del col·lectiu Aproximacions.

La seva obra ha estat exposada en el Pavelló Espanyol de la Biennal de Venècia 2016 (Lleó d'Or), en Export, Museo ICO, Madrid, 2015; "Las afinidades electivas", exposició monogràfica sobre el seu estudi en el Col·legi d'Arquitectes de Barcelona, 2015, i Girona, 2014; BAND, Wyzsza Szkola Techniczna, Katowice, Polònia, 2014; Galery Architektury, Brno y Kabinet Architektury, Ostrava, República Txeca, 2014; "Aproximacions", COAC Barcelona, 2012; "Architecture Catalane 2004-2009 Portrait d'époque" a la Cité de l'Architecture et du Patrimoine, París 2009; Pavelló Espanyol de la Biennal de Venècia 2000; Bo01 Parasite – The City of Small Things Copenhagen, Rotterdam, Oslo, Londres 1999, HiCat Museu d'Art Contemporani de Barcelona, 1999, o a Eme3 Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, 1999; i les seves obres han estat publicades en múltiples revistes nacionals i internacionals com Domus, MARK Magazine, Arquitectura Viva, Interni, A10 o Quaderns, entre d'altres.

Entre els seus reconeixements, destaquen la Selecció i Finalistes en la XIII Bienal Española de Arquitectura y Urbanismo 2016, la Nominació als Premis Mies van der Rohe 2015, Nominats al Iakov Chernikhov International Prize for Young Architects 2015, el Premi FAD Internacional 2014, Premis FAD de l'Opinió en Interiorisme i Internacional 2014, Finalistes Premis FAD 2013, Finalistes Arquia-Pròxima 2010, Premi FAD de l'Opinió 2008, Finalistes en la X Bienal Española de Arquitectura y Urbanismo 2009, Seleccionats en la

VII Bienal Iberoamericana de Arquitectura y Urbanismo 2009 o el Premi AJAC joves arquitectes 2004, entre d'altres.

Anna Bach, Nummi, Finlàndia, 1973.

Arquitecta per la Helsinki University of Technology, 2001.

Master en Teoria i Pràctica del Projecte d'Arquitectura per la ETSAB, UPC, 2014.

Professora PDI de Treball Final de Grau a EINA - Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona, Universitat Autònoma de Bellaterra, Barcelona (2008 – actualitat).

Eugeni Bach, Barcelona, 1974.

Arquitecte per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, UPC, 1999.

Professor de Projectes en l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, ETSAB, UPC (2015 – actualitat)

Professor de Projectes en l'Escola d'Arquitectura La Salle, Universitat Ramon Llull, Barcelona (2005 – actualitat).

Fundació Mies van der Rohe

La Fundació Mies van der Rohe va ser creada l'any 1983 per l'Ajuntament de Barcelona amb l'objectiu inicial de reconstruir el pavelló alemany, dissenyat per Ludwig Mies van der Rohe (1886-1969) amb Lilly Reich (1885-1947), per a l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929.

A més de conservar i difondre el coneixement sobre el Pavelló, la Fundació Mies van der Rohe fomenta el debat i la sensibilització sobre temes relacionats amb l'arquitectura contemporània i l'urbanisme, organitzant premis, congressos, conferències, exposicions, tallers i intervencions.

Entre aquestes activitats destaca l'organització del programa d'esdeveniments que inclou dansa, cinema, música, art i la col·laboració amb altres institucions de la ciutat.

El programa d'intervencions artístiques amb arquitectes i artistes va començar el 1999 amb Jeff Wall i va continuar amb Enric Miralles, Dennis Adams, Antoni Muntadas, Iñaki Bonillas, SANAA Kazuyo Sejima + Ryue Nishizawa, Ai Weiwei i Andrés Jaque entre d'altres. Tots dialoguen amb el Pavelló i generen debats sobre art, arquitectura i cultura que es recullen en publicacions.

Dates «mies missing materiality»:

8-11-2017 al 15-11-2017 desmaterialització (muntatge)

16-11-2017 inauguració amb taula rodona a les 13:30h

16-11-2017 al 27-11-2017 pavelló desmaterialitzat

27-11-2017 al 28-11-2017 performance de rematerialització (desmuntatge)

Horari: de dilluns a diumenge - de 10:00 a 18:00 h

Més informació sobre el projecte: miesbcn.com/ca/projecte/mies-missing-materiality/

Per a més informació:

Fundació Mies van der Rohe - Press office

Miriam Giordano - Silvia Pujalte / Labóh

+34 933 192 664 / press@miesbcn.com

www.miesbcn.com

@FundacioMies

**fundació
mies van der rohe
barcelona**

#missingmateriality
#miespavilion